Gelin (Tirat)

Oyunun Adı: Kanlı Düğün
Yazar: Federico Garcia Lorca
Çeviren: Turan Oflazoğlu

GELİN – Bırak vursun! Beni öldürsün diye geldim buraya. Beni onlarla beraber kaldırsınlar diye. Ama onun elleriyle değil. Kancalarla, orakla, hemde zor kullanarak, kemiklerimi kırasıya. Bırak vursun! Bilsin ki ben temizim, bilsin ki ben çılgın olabilirim. Ama göğüslerinin aklığını hiçbir erkeğe açmamış bir kız olarak gömebilirler beni.
Ötekiyle kaçtım! Kaçtım! Sen olsan sende giderdin. İçi dışı yarayla dolu arzudan yanıp tutuşan bir kadındım ben. Oğlunsam kendisinden çocuklar toprak, sağlık umduğum bir avuç suydu. Ama öteki çalılıklarla tıkalı karanlık bir ırmaktı. Sazlıkların fısıltısını mırıltılı türküsünü getiriyordu bana. Soğuk sudan bir küçük çocuğa benzeyen oğluna uydum bende. Ötekiyse yüzlerce kuş saldı üstüme. Bu kuşlar yolumu tuttular, beyaz beyaz kırağı bıraktılar yaralarım üzerinde. İstemezdim. Unutma ki ben de istemezdim. Oğlun benim yazgımdı, ona ihanet etmiş değilim ama ötekinin kolu denizin itmesi boğanın çekmesi gibi sürüklüyordu beni. Her zaman da sürükleyecekti. Her zaman, her zaman! Kocamış bir kadın olsam da, oğullarımın oğulları saçlarımdan tutsa da.
Sus! Sus, al öcünü. İşte karsındayım. Bak boynum ne yumuşak. Bahçendeki bir yıldız çiçeğini koparmaktan daha az zahmet ister. Ama onurumla oynama. Temizim ben. Yeni doğmuş bir kız kadar temiz. Bunu sana ispatlayacak kadar da güçlü! Yak ateşi elimizi içine sokalım. Sen oğlun adına, ben vücudum adına. Elini ilk çeken sen olacaksın.